

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΓΩΓΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10

Έν τῇ ἀλλοδαπῇ Δραχ. χρυσᾷ 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπροῖδην διηγητόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Οἱ ἐκ τῆς διαγωγῆς τῆς βουλῆς κίνδυνος). — Πόντος (τὰ ἐν τῇ περιήμφῃ Μονῇ Σουμελά συμβαίνοντα). — Ἡπειρος (ἡ στρατολογία τῶν Χριστιανῶν). — Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Μακεδονία (ἡ ἐν αὐτῇ κατάστασις ἐκ τῆς αὐθαιρεσίας τῶν Τούρκων). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐκδόσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1909

Ἀύριον ἐκλέγεται ὁ πρόεδρος τῆς ἐλληνικῆς βουλῆς διὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς σύνοδον· μετὰ τοὺς τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ προεδρίου καὶ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου ἡ τῆς Δευτέρας ἀρχεται τῶν κυρίων αὐτοῦ ἔργων τὸ ἐλληνικὸν κοινobούλιον.

Ἐν τῷ κτιρίῳ ἐκείνῳ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἐν ᾧ πολλὰκις ἀντήχησαν ὕμνοι καὶ διθύραμβοι ἐλληνικῆς φιλοπατρίας, ἐθρηνηθήσαν συμφοραὶ ἀλλὰ καὶ ἐξαλκεύθησαν ἀληθινοὶ ἄλγες τῶν συμφερόντων τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς καὶ ἐδημιουργήθη ἡ ἐνεστώσα ποικίλη μὲν κακοδαίμονία τοῦ βασιλείου, μεγίστη δὲ κατὰ πτωσις τοῦ ἔθνους ἐν τῇ πρὸ τοῦ κόσμου παραστάσει αὐτοῦ, ἐν ἐκείνῳ τῷ κτιρίῳ ἀναμένει τὸ Πανελλήνιον σφιγγόμενον τὴν καρδίαν τοῦ ὑπὸ ἀλγεινῆς ἀδμονίας νὰ μάθῃ, ἂν ἐν τῇ ὑστάτῃ ταύτῃ ὥρᾳ θὰ σιγήσῃ τὰ ταπεινὰ πάθη, θὰ πρυτανεύσῃ ἡ φρόνησις καὶ θὰ κατισχύσῃ τῆς φιλοπατρίας τὸ συναίσθημα ὅλων τῶν πειρασμῶν τῆς ποικίλης ιδιοτελείας, ἢ ἂν ἡ ὀλεθρία Ἄτη θὰ ἐπὶ στεφανούμενον τὸ ἀπαίσιον ἔργον τῆς.

Εἰς τὴν ὑφισταμένην ἐλληνικὴν βουλὴν ἡ Μοῖρα ἐπέκλωσε παραδοξότατην, ἀλλὰ μεγίστην ἀποστολήν: νὰ καταδικάσῃ τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν τῆς καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἔθνος, σώζουσα δὲ τὸ ἔθνος καὶ αὐτὴν νὰ σώσῃ· νὰ ἀπαρνηθῇ τὴν σφετερισθεῖσαν ἐξουσίαν τοῦ διοικεῖν καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἀπεμποληθὲν εἰς τὰς κυβερνήσεις καθήκον τοῦ νομοθετεῖν καὶ ἐλέγχειν· νὰ ἀναγνωρίσῃ, ὅτι ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἔτη διετέλει ἐν κεκηρυγμένῃ ἀποστασίᾳ κατὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ψηφισθέντος συντάγματος, κατὰ τῶν νόμων τῆς πολιτείας, κατὰ τῆς κοινῆς ἠθικῆς καὶ τῆς αἰδοῦς τῆς κοινωνίας καὶ ὅτι ἡ ἐξέγερσις τῆς 14 Αὐγούστου δὲν ἀποτελεῖ ἐπαναστάσιν κατὰ καθεστῶτων νομίμων, ἀλλὰ τὸναντίον κίνησιν πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς ἰσχύος τοῦ καταλυθέντος συντάγματος καὶ τῶν καταπατουμένων νόμων τοῦ βασιλείου.

Κατήγορος δὲν εἶναι ἡ βουλή, ἀλλὰ ὁ διὰ τοῦ στρατιωτικοῦ Συνδέσμου καὶ τῶν ἄλλων κοινωνικῶν ὁμάδων ἐνεργῶν λαός. Μίαν δὲ ἔχει ἀπολογίαν ἡ ἐλληνικὴ βουλή, ὅπως λάβῃ τὴν ἀθωωτικὴν ψήφον τοῦ ἔθνους, νομοθετοῦσα τὰ αἰτήματα αὐτοῦ καὶ ἀμιλλωμένη νὰ ὑπερακούσῃ τοὺς πόθους αὐτοῦ διὰ θεσπίσματος, ἅτινα ἡ μέχρι τοῦδε πείρα κατέδειξεν ἀναγκαῖα.

Κενὰ λογοκοπήματα περὶ ἐλευθεριῶν δὲν συγκινοῦσι πλέον οὐδένα. Συνταγματικαὶ θεωρίαι περὶ τοῦ ἀπαρδιαστού τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου ἐν τῇ βουλῇ ἀποτελοῦσι νῦν ἀνυποστάτους εἰρωνείας κατὰ τῶν ἐρείπων τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ συνταγματικοῦ ἐν γένει πολιτεύματος, ἅτινα ἐδημιούργησεν ἀκριβῶς ἡ περὶ τὸ λέγειν ἀκολασία ἡ αἰὲ ἐναντία πρὸς τὰς πράξεις δειχθεῖσα. Ὡς ὑπερασπισταὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ δὲν δύναται νὰ ἀκούσθωσιν οἱ καταλυταὶ αὐτῆς. Ὡς συνήγοροι τῆς εὐνομίας, τῆς τάξεως, τῆς ἀσφαλείας, τῆς ἀγαθῆς διοικήσεως εἶναι ἐπικίνδυνον νὰ ἐμφανισθῶσιν οἱ ταπεινωταὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ὁλῆς ἐν γένει διοικήσεως οἱ καπηλικῶτατοι ἐκμεταλλευταί.

Οὐδὲν ἀφῆκε τὸ ἀνεξάρτητον τὸ ἐλληνικὸν κοινobούλιον· αὐτὴ ἡ ἐξωτερικὴ ἐλευθερία ὑπέστη δεινотάτην μείωσιν διὰ τοῦ διεθνούς ἐλέγχου. Ἀν ἐμμελῆς εἰς τὴν παλαιὰν σχολιὰν ὁδὸν, μέγιστοι ἀπειλοῦσι κίνδυνοι καὶ αὐτὴν τὴν ὑπολειφθεῖσαν ἐλευθερίαν, διότι τὸ ἔθνος πεισθέν, ὅτι τὸ κράτος τοῦτο διοικούμενον, ὡς δικαιοσύνη, ἐφέρετο ἀσφαλῶς εἰς τὸν τάφον, ἔχει

ἀμετάτρεπτον τὴν ἀπόφασιν νὰ μεταλλάξῃ δρόμον καὶ νὰ συντρίψῃ οἷον δήποτε πρόσκομμα ἀψηφροῦν πάντας τοὺς ἐνδεχομένους κινδύνους. Ἀν τὶ ἐλληνικὸν βασίλειον εἶναι πεπρωμένον νὰ ἀποθάνῃ, ὁ ἐλληνικὸς λαὸς συνθηκόμενος ἀξιοῖ νὰ δεῖξῃ εἰς τὸν κόσμον τὸ ἐφ' αὐτοῦ, ὅτι κατῆλθεν εἰς τὸν τάφον, ἀφ' οὗ ἐξήντησε τὰς προσπάθειάς του ἐπὶ πεντηκονταετίαν ὅλην ἰκετεύων, διαμαρτυρούμενος, στασιάζας τελευταίον, ὅπως σώσῃ τὸ κράτος ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου, ἀφῆθ' ὁ ἀπροσάτευτος ἐν ταῖς προσπάθειαις ἐκείναις ὑπὸ πάντων αὐτοῦ τῶν ἀρχόντων, μάλιστα δὲ τοῦ ἀνωτάτου.

Ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν, αἵτινες θὰ ἐκδοθῶσιν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, κεῖται σήμερον ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος, ἴσως καὶ τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς ὅλης. Ἐξ αὐτῶν θὰ μάθωμεν, ἂν πρέπει νὰ νομίζωμεν νόμον τὴν μέχρι τοῦδε κρατήσαν ἀναρχίαν ἢ τὴν πραγματικὴν θέλησιν ὅλου τοῦ ἔθνους· διότι ἡ ἀληθὴς ἐπανάστασις δὲν ἐξερράγῃ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Γουδῆ τῇ 14 Αὐγούστου, ἀλλὰ θὰ ἐκτραγῇ καὶ θὰ διακηρυχθῇ τὸ τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου ἢ ἐν τῷ τοῦ Ὀκτωβρίου ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς βουλῆς καθ' ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους· ἀλλὰ κατὰ τοιαύτης ἐπαναστάσεως οἱ λαοί, ὧν ἡ ψυχὴ ἐμεστώθη πικριῶν καὶ ἀγανακτήσεως κατὰ τῶν δημιουργῶν αὐτῆς, ἀντιτάττουσιν ἀντίδρασιν, ἥς ἡ μὲν δύναμις εἶναι ἀκαταγώνιστος, ἀλλ' ἥς τὰ ἀποτελέσματα ἔχουσι καθήκον νὰ προὐδωσιν ὅσοι ἔλαχον ἡγέται τῶν λαῶν τούτων.

Ἀνάγκη μαντικῆς δυνάμεως δὲν ὑπάρχει πρὸς διάγνωσιν τῶν συμφορῶν, αἵτινες θὰ ἐπισκιάσῃ ἐκ τοιαύτης διαγωγῆς τῆς βουλῆς. Ἀλλὰ μωρὸς εἶναι, ὅστις διαδουκολεῖται ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, ὅτι αἱ μέθοδοι τοῦ ψεύδους, τοῦ ἄλλα ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ἄλλα πράττειν, τοῦ δι' ἐλιγμῶν ἐκφεύγειν τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἀνάγκης δύναται καὶ αὖθις νὰ λειτουργήσῃ ἐν τῇ ἀληθείᾳ καὶ διὰ τῆς ἀληθείας, ἐν ἀνάγκῃ καὶ νὰ συναποθάνῃ μετ' αὐτῆς· διότι ἡ ζωὴ μετὰ τοῦ ψεύδους συνεπάγεται ζημίαν, ἐξευτελισμούς, αἰσχύναν τρεῖς πικροτέρας καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου. Τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος θέλει νὰ ζήσῃ, ἐλεύθερον, χρηστὸν, εὖνομον κατ' ὅλον, τίμιον καὶ ὑπερήφανον πρὸ τοῦ κόσμου καὶ θὰ εὖρῃ τὴν ζωὴν ταύτην, διότι τὰ πάντα μαρτυροῦσιν, ὅτι εἶναι καὶ δύναται τοῦτο.

ΠΟΝΤΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Σουμελά. — Ἡ μεγάλη αὐτῆς σημασία πρὸς Χριστιανοὺς καὶ Τούρκους. — Τὰ εἰσοδήματα αὐτῆς. — Αἱ καταχρήσεις καὶ τὰ τελευταῖα σκάνδαλα.

Νεώταται εἰδήσεις φέρουσιν, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως δι' ἀποφάσεως αὐτῆς ἐπαυσε τὸν Μητροπολίτην Ῥοδοπόλεως. Ἡ παῖσις αὕτη σχετίζεται ἰσως πρὸς τὰ ἐν τῇ Μονῇ Σουμελά συμβαίνοντα, περὶ ὧν ὁ ἐν Τραπεζούντῃ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς γράφει τὰ ἐπόμενα:

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Παναγίας Σουμελά, περὶ ἧς ἐκτενέστατα γράφει ὁ κ. Κ. Παπαμιχαλοπούλος ἐν τῇ βιβλίῳ αὐτοῦ «Περίγηγος εἰς τὸν Πόντον» (σελ. 55-86), κατέστη περιώνυμος, διότι εἴπερ τι καὶ ἄλλο συνετέλεσε νὰ διατηρηθῇ ἡ ἰθὺς συνείδησις καὶ ἡ θρησκεία τοῦ ἐν Πόντῳ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Εἶναι μία τῶν ἀρχαιοτάτων μονῶν, πρὸς ἣν πολλὰ παραδόσεις συνδέουσιν τοὺς Τούρκους, διὰ σεβασμοῦ καὶ λατρείας. Συνηθέστατα βλέπει τις πολλοὺς Ὀθωμανοὺς ἄγοντας τοὺς ἀσθενεῖς αὐτῶν εἰς τὴν μονὴν καὶ ἐπιθαλούμενους τὰς εὐχὰς τῶν μοναχῶν ὑπὲρ ἀναρρώσεως.

Εἶναι δὲ καὶ πλουσία ἡ Μονὴ αὕτη, τοῦθ' ὅπερ εἶναι καὶ ἡ πηγὴ τῶν προσφάτων λίαν δυσαρέστων ἐπεισοδίων. Τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα αὐτῆς ἀνέρχονται εἰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν. Ἀλλ' ὡς συνήθως τὰ εἰσοδήματα ταῦτα δαπανῶνται ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, οὐδεμίαν σχολὴν χρεώσεται τὴν συντήρησιν τῆς τῆς βοήθειαν τῆς μονῆς, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἡ ἀθλιότης τῶν διοικούντων αὐτὴν ἐπεβάρυνε τὴν πειρουσίαν τῆς μονῆς καὶ διὰ μεγάλων χρεῶν, ἐν ᾗ ἡδύνκτο νὰ καταστῇ πηγὴ ἀναγεννήσεως τῶν γρυμμάτων καὶ μορφώσεως τοῦ ἀνὰ τὸν Πόντον ἐλληνικοῦ γένους. Πρὸς διόρθωσιν τοῦ κακοῦ πέρυσιν τὸ

πατριαρχεῖον διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐκ Τραπεζουντιῶν, ἥτις εἰργάσθη τὸσον φιλοτιμίως καὶ μετὰ τοσαύτης χρηστότητος καὶ φιλοπατρίας, ὥστε ἀναλαβούσα τὴν διαχειρίσιν ἀπέσβυσε πλεῖστα χρεὴ καὶ ἐγέννησε τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐντός δύο ἢ τριῶν τῶν πολὺ ἐτῶν θὰ ἐξεχρεώσῃ ἐντελῶς τὴν μονὴν καὶ θὰ καθίστα τὴν περιουσίαν τῆς ἐλευθέραν. Ὡστε νὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν πέριξ χωρίων. Ἀλλ' οἱ εἰς τὴν ῥαπτόνην καὶ τὴν σπατάλην ἐθισθέντες καλόγηροι βλέποντες ἐκλείποντα τὰ μέσα τῆς παχυνούσης τῶν ἀργῶν αὐτῶν γαστέρων καὶ τοῦ πλουτισμοῦ τῶν οἰκείων ἐπαναστάτησαν. Ἐξεδίωξαν τὴν πατριαρχικὴν ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὸν ἐκείσε μεταβάντα ἐντολῇ τοῦ πατριαρχεῖου Μητροπολίτη Τραπεζούντος Σ. Κωνσταντίνου ἐκλίσαν τὰς θύρας. Οἱ ἐν τῇ ἐκείρῳ φανερὰν ἀποστασίαν κατὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Τὸ πρᾶγμα παρήγαγε τὴν κατάπληξιν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν διὰ τὴν ἀπαρδειγμάτιστον ταύτην κατὰστασιν τοῦ μοναχικοῦ κλήρου, ὅστις δὲν διστάζει καὶ αὐτὰ τὰ ἱερά καὶ τὰ ὁσια νὰ περιφρονῇ, ὅπως θεραπεύσῃ εὐτελῇ καὶ ποταπὰ συμφέροντα. Φοβοῦμαι πολὺ μὴ ἡ ἐπιτόπιος ἀρχή, ἥτις τοιαύτας καρδοκεῖ ἀφορμὰς, εὖρῃ τὴν πρόφασιν καὶ ἀναμειχθῇ καθ' ὅν τρόπον ἀναμειγνύεται εἰς τὰ θρησκευτικὰ ἡμῶν ζητήματα, αὐθαίρετως καὶ ὑβριστικῶς πρὸς τὰ δίκαια.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Τὰ κατὰ τὴν στρατολογίαν τῶν Χριστιανῶν. — Πόσοι Ἕλληνες προσήλθον ἐν Ἰωαννίνους.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων: Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας 7 π. μ. ἤρξατο ἡ στρατολογία τῶν μὴ Μουσουλμάνων. Πρατηρήθη δὲ, ὅτι καίτοι ἡ στρατολογία αὕτη γίνεται ἐπὶ ὀφισμένοις σχεδίοις πρὸς ζημίαν τῶν Χριστιανῶν, ἐπεύσαν οὗτοι ἀθρόοι νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα. Τὸ γεγονός δὲ ἐξέπληξε καὶ δυσχερῆσαι τοὺς ἐγχειρίους Τούρκους πρὸ πάντων, φανταζόμενος, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν Χριστιανῶν ἤθελον λιποσπράττειν. Μεσάζῃ 950 νέων στρατευσίων ἐπαρουσιάσθησαν ὑπὲρ τοῦ 720 πάντες ἐύρωστοι καὶ ἄλκιμοι, σωστὰ λεβεντόπαιδα. Μεσάζῃ δὲ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀνερχομένων εἰς 350 ὑπὲρ τοῦ 120, οὗτοι δὲ προσήλθον ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν κοινοτικῶν αὐτῶν ἀρχόντων ἔχοντες τὴν Μασσαλιτιδῆ· καὶ τὸν ὅμιον τῶν Νεοτούρκων μετὰ σημαιῶν Ὀθωμανικῶν καὶ μουσικῶν ὀργάνων ἔκφραζον τὴν βαθεῖαν ἡμῶν λύπην, ὅτι καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ὁμογενὲς στοιχεῖον, καίτοι τὸσφ πολυάριθμον, ἰσχυρὰ ἀκέραιον καὶ ἀνευ διεθνήσεως τινος, ὅθεν εἶδε, διότι οἱ ταγχεῖ αὐτοῦ ἀπηρεχολοῦντο εἰς ἄλλα σπουδαιότερα ζητήματα; φαίνεται. Ὅπως δὴποτε ἡ ἀθρόα προσέλευσις τῶν Ἰωαννινοπαίδων Χριστιανῶν ἔκαμεν ἐντύπωσιν οὐ σμικρὰν, ἰδίως καθ' ἣν στιγμὴν καθεστίντες οὗτοι ὑπὸ τὴν αἰδῶν τῶν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ στρατῶνος πλατάνων ἐψάλλον μὲ φωνὴν τὸ γνωστὸν ᾄσμα τοῦ Καπετὰν Βέρδα.

Ποῖα πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τοὺς στρατευόμενους.

Θεωροῦμεν καθήκον νὰ ὑψώσωμεν τὴν ἀσθενῆ ἡμῶν φωνήν, ὅπως οἱ ἰθύνοντες τὰς τύχας τοῦ ἔθνους λάβωσιν ὑπὸ σπουδαϊοτάτης ἐπιφάνειας τὸ ζήτημα τῆς στρατολογίας, ὅφ' οὗ ὅρους γίνεται καὶ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα οἱ ὅροι οὗτοι βελτιωθῶσιν ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν, ὅπως ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον καὶ τὸ λογικὸν καὶ αὐτὸ τὸ συμφέρον τῆς κοινῆς πατρίδος Τουρκίας. Οἱ Βούλγαροι ἄλλως ἐθνηκαν τὰς πρώτας βάσεις τῶν νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα συνέδρια τῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ ὀφειλόμεν νὰ τοὺς μνησθῶμεν καὶ νὰ συνενοηθῶμεν καὶ νὰ συμπορεύσῃμεν μετ' αὐτῶν ὡς καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐν Τουρκίᾳ Χριστιανικῶν λαῶν, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπερ ἴσως τῶν ἄλλων βιγνὲς εἰς τὸ ἀκρὰ τὸν ποδῶν, ἡμῶν δὲ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπάρξιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἐν Τουρκίᾳ. Πρέπει νὰ δοθῇ καταλλήλως εἰς τοὺς ἀναμειχθέντας Νεοτούρκους νὰ ἐνοήσῃσιν, ὅτι οὗτοι ὁ Ἡπειρώτης, οὗτε ὁ Μακεδὼν, οὗτε ὁ Θράξ, οὗτε ὁ νησιώτης ἔχουσι κοινὸν τι πρὸς τὴν Ἑμερὴν ἢ πατριωτικὰ συμφέροντα νὰ ὑπερασπίσων ἐν αὐτῇ ἢ ἐν τῇ Τριπολιτῇ διὰ τοῦ αἵματος τῶν, ἵνα ἀποστέλλωνται ἐκεῖ σκοπῶν ὡς εἰς βέβαιον τάφον, ὅπως οὗτε τὸ ἐκαστὸν τῶν ἀποστελλομένων νὰ μὴ ἐπιστρέφῃ. Τὸ ζήτημα τῆς ἐλλείψεως Χριστιανῶν ἐξωμωτικῶν καὶ ὑπαζωμωτικῶν, δὲν ἔν ἀπαρολήρη σπουδαϊοτάτα τοὺς ἀρμόδιους πρῶτως δὲ πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ γενικευθῇ παρὰ τοὺς ἡμετέρους σχολείους ἢ πλήρης διδασκαλία καὶ τελεία ἐκμάθησις

τῆς Τουρκικῆς γλώσσης, ἐρχομένης ἐν πρώτῃ γραμμῇ μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν, διότι οὕτω μόνον οἱ Ἑλληνοπαῖδες θὰ δύναται νὰ λαμβάνουσιν ἀξιώματ' αἰν ἐν τῷ στρατῷ. Δέον ἐπίσης νὰ κατορθωθῇ ὥστε οἱ Χριστιανοὶ ν' ἀποτελῶσιν ἰδιαίτερα τάγματα διὰ ν' ἀποφευχθῶνται αἱ παντὸς εἶδους ἀναπόφευκται προστριβαί· διότι οὗτε ὁ Μουσουλμάνος, στρατιώτης δύναται ν' ἀνεχθῇ τὸν Χριστιανὸν συντρώγοντα μετ' αὐτοῦ καὶ σταυροκοπούμενον κατὰ τὴν Χριστιανικὴν συνήθειαν· αἱ προσεχόμενοι, οὗτε ὁ Χριστιανὸς δύναται περὶ τὰ ἐγκαταλήπῃ τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα καὶ ἐντολὰς τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ θρησκείας. Ὑπὲρ ποτε δὲ οἱ Χριστιανοὶ στρατευόμενοι μετ' ἄλλοφύλων καὶ ἀλλοθρήσκων, ἔχουσιν ἀνάγκην ἀπολυτὸν τῆς καθοδηγήσεως τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν κλήρου. Καὶ τὴν ἀπόλυτον ταύτην ἀνάγκην οἱ ἐπιτηθεύοντες τὸν καθ' ὑπερβολὴν μάλιστα ἀδιάφορον εἰς θρησκευτικὰ ζητήματα Νεοτούρκοι, σκοπῶν παρορῶσι, προκειμένου περὶ τῶν Χριστιανῶν στρατιωτῶν, ἐνῷ περὶ τῶν Μωαμεθανῶν πολλὰ πλάσιζουσιν τοὺς ἐν τῷ στρατῷ Ἰμάμηδες καὶ ἐν ταῦτα μάλιστα διὰ φανατικῶν Χοντζῶν Ἰωαννιτῶν. Περὶ δὲ τῆς ἐν τοῖς τάγμασι παρουσίας στρατιωτικῶν ἱερῶν λέγουσιν, ὅτι εἶναι περιττόν, ἵνα μὴ βεβηλῶνται διὰ ἱερατικῶν ῥάσων οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν πιστῶν, φαίνεται.

Εἰς μουσουλμανικὰς ἱερὰς ὀργανοὺς τῶν Τούρκων.

Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας οἱ ἐν ταῦτα ἀξιοματικοὶ Νεοτούρκοι θέλοντες τρόπον τινὰ νὰ εἰρωθυώσιν τοὺς Χριστιανικοὺς νεοσυλλέκτους ἔφερον ἐκ Μακεδονίας μουσουλμανικὰς ἐντολὰς ἐπὶ Νικηφόρον ἐφένδην καὶ οὐκ ὄντως ἐνδεδυμένον στολὴν ἱερῆς, καὶ περιφέρουσι τοῦτον διὰ τῶν πλατειῶν καὶ ἀγυῶν τῆς πόλεως καὶ τῶν περιπατῶν ἐν πομπῇ στρατιωτικῇ. Ὁ μουσουλμανικὸς οὗτος ψευδοῖς ἔσχε τὸ θράσος νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὸν Μητροπολίτην ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πάντοτε συντρεφουσίνων αὐτὸν ἀξιοματικῶν, ἀλλ' οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἢ ἔγγραφον ἐπαρουσίασε πρὸς πιστοποίησιν τῆς ταυτοτήτος τοῦ ἢ τῆς προελεύσεώς του. Τῇ ἐντολῇ πάντοτε τῶν Τούρκων ἀξιοματικῶν ἔκαμε τὴν 2αν ἐσπέραν τοῦ Ῥαμαζανίου καὶ μίαν διάλεξιν Τουρκιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ ἐν τῇ ἐν ταῦτα στρατιωτικῇ λέσχῃ ἀπὲρ ὁμοιοῦς καὶ δὲν παρέλειψε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν ἱεραρχῶν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ νὰ μεμφθῇ αὐτῶν, ὡς αἰτίαν προκλήσεως, σκανδάλων καὶ ἐρίδων μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας! Προχθὲς δὲ ἐπιδεικτικῶς ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς στρατιωτικοῦ ἵππου καὶ με βερνικωμένα λάμποντα ὑπόδηματα μετὰ περυσινήρων καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἐπιστάλλοντος ἐπιτελείου ἐξ ἀξιοματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ ἐφιππων ὡς καὶ στρατιωτῶν διήρχετο διὰ τῶν κεντρικῶν ἐκείων ὁδῶν, καθ' ἣν ὄραν οἱ Τούρκοι ἐνεκα τοῦ Ῥαμαζανίου ἦσαν πολυπληθέστατοι ἐν αὐτοῖς. Τὸ ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ὁ θεομπαλῆς οὗτος διὰ τῆς ἀγρυπνίας του προκαλεῖ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν καὶ τῶν Τούρκων ἐν ὅρῳ Ῥαμαζανίου, οὕτως αὐθαδῶς παρελαύνων, καὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν δυσπιστίαν καὶ ἀπέχθειαν. Τὴν ἡμέραν τῆς παρελάσεως τοῦ πολλοῦ φανατικοῦ Τούρκου ἐκμανέντες ἦσαν ἐτοιμοὶ νὰ τῷ παίξωσι ἀσχυρὸν παγνίδιον, ἂν μὴ ἐφοβούντο τοὺς συνοδεύοντας αὐτὸν ἀξιοματικούς.

Γ. Γ. Καθ' ὅτι νὰ διδάσκω, μὴ ἐπιβεβαιώσῃται ἐν τοῖς τοῖς λέγεται ὅτι ἡ στρατολογία τῶν Χριστιανῶν εἶναι ἐν ballon d'essai ὀμπτόμενον μάλλον ἐπὶ σκοπῷ ἀργυρολογίας, διότι ἐφ' ἀνταρξίαν οἱ Τούρκοι ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν Χριστιανῶν εὐποροῦν, ἤθελον σπεύσει νὰ πληρώσωσι τὸ ἀνταρξίωμα τῆς ὑπηρεσίας 50 λίρας Ὀθωμανικᾶς καὶ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν μόνον ἔτος ἀντὶ τῶν τριῶν. Ἀλλ' ἡ ἀθρόα προσέλευσις τοὺς ἐξέτισεν. Ἰδόμεν.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΡΑΙ

Τὸ κρητικὸν ζήτημα. Κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ ἡμερησίου ὁμαϊκοῦ ἀβήματος ἡ διπλωματία δὲν ἠσυχάζει τὸ παρὸν ἀπὸ τῆς ἀποκρήσεως ἐκ τῆς Κορίνθης τῶν εὐρωπαϊκῶν στρατευμάτων περὶ τοῦ κρητικοῦ προβλήματος. Θὰ ὀθεῖ τοῦτο ἐπὶ τοῦ τάπητος ἐνὶ τῷ ἐπιόντι μηνῷ Νοεμβρίῳ.

Ἡ βραδύτης αὕτη, καθ' ἃ φαίνεται, δηρὸς μελετημένη, εἰς ἣν δὲ τοὺς Ἕλληνας ἀπόκειται νὰ ἐπαφελθῶμεν ἐκ τῶν περιστάσεων, αἵτινες ἐνεκα τῆς βραδύτητος μετέτλησαν ἐπὶ τὸ εὐνοϊκότερον. Διότι ἀναμφισβήτητον νῦν κεῖται, ὅτι ἡ τεχνικὴ τὸ πρῶτον, ἀληθὲς δ' ὀσπερὶ καὶ ἐπικίνδυνος καταστάσις κρητικῆς ἐξαρτῆς τῶν Τούρκων, ἀπέδαλε τὴν μεγάλην αὐτῆς ὀδύνην. Εἰς τοῦτο πολλὰ συνετέλεσαν αἷμα. Πρῶτον ὁ τὰ πάντα πρᾶ-

προσδοκώμεν ἐξ αὐτοῦ εἶναι ἐνότητα διὰ πάντα ἐπισταμένους μελετῶντα τὴν κατάστασιν καὶ τὰ ἀ-
τια τῆς κρατοῦσης κακοδομίας. Τῷ ὅντι ἡ δρ-
γάνωσις τῶν κοινοτήτων, ἂν πρὸς τὴν γνῶσιν
τῶν τάσεων τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν διοικη-
τικῶν αὐτοῦ παραδόσεων, εἶναι θεμελιώδης ζήτημα,
εἰς οὗ τὴν λύσιν πρέπει μετρίως νὰ καταβληθῇ προ-
σοχή. Ἀν αἱ κοινότητες ὁργανωθῶσιν οὐχὶ ὡς ὅρ-
γανώθησαν διὰ νόμων κοινότητές τινες τοῦ κρά-
τους, ἐν οἷς ἐλήφθη μόνον φροντίς περὶ κανονισμοῦ
περιοριστικῶν τινων, ἰδίᾳ γειωγικῶν, σχέσεων,
ἀλλ' ὡς πολιτικαὶ καὶ διοικητικαὶ μονάδες, οὕτως
ὅστε τὸ σχολεῖον καὶ ἡ ἐκκλησία νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς
τὴν κοινοτικὴν διοίκησιν, τότε δυνάμεθα νὰ προσ-
δοκώμεν τὰ βέλτιστα ἐκ τῆς τοιαύτης ὁργανώσεως,
συγκαίρως δὲ τῷ κ. Ἐδναξί, δι' ὁμοῦ ἐκ τῶν
πολιτικῶν διείδε τοῦλάχιστον, ἂν μὴ κατενόησεν ἐξ
ὁλοκλήρου, τὴν μετρίως τοῦ θέματος σπουδαιό-
τητα. Τὸ θέμα τοῦτο ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον πολ-
λῆς μελέτης τοῦ συντάσσοντος τὸ φύλλον τοῦτο,
δοῦναι δύνανται νὰ συστήσῃ ἐν τῇ σκοποῦμένῃ ὁρ-
γάνωσιν τὴν γνῶσιν αὐτοῦ, δι' ἀποκομῆς περὶ κοι-
νοτήτων ἀπαραίτητος καθίσταται ὁ συνδυασμὸς τῆς
ὁργανώσεως ἐνορίων δημοῦ καὶ κοινοτήτων, διότι
μόνον διὰ τῆς νομοθετικῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο
τούτων θεσμῶν δύναται νὰ προέλθῃ τὸ μέγα ἀλη-
θὲς βασίμωτος προσδοκώμενον ἀγαθόν.

Περιορισμοὶ τῶν ἀυθαίρεσιν τῶν ὑπουργῶν.

Ὁ λογιστικὸς νόμος τροποποιεῖται οὕτω, ὥστε
οὐδεμία δαπάνη καὶ ἀναγραφὴ ἐν τῷ προϋπολο-
γισμῷ νὰ γίνῃται ἄνευ νόμου καθιερωθέντος αὐτῇ,
τίθεται δὲ τέτραμος εἰς τὰς ἀυθαίρεσιν τῶν ὑπουργῶν
ἐκδιδομένων ἐντάλματα ὑπὸ ἐξουσίας τῶν διὰ διατάξεως,
καθ' ἣν μόνον μετὰ θεώρησιν τῶν ἐντάλματων ὑπὸ
τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου θὰ γίνωνται αἱ πληρωμαί.
Μετατίθεται δὲ ἡ ἐναρξίς τοῦ οικονομικοῦ ἔτους
ἀπὸ τῆς 1. Ιανουαρίου εἰς τὴν 1. Ιουλίου. αὐτὸ μὲν
ὅπως κατὰ τὴν οὐσίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ λαμ-
βάνονται περὶ ὁφθαλμῶν τῶν ἀποτελέσματος τῆς
προηγούμενης χρήσεως, τὸ δὲ ὅπως κατορθοῦται ἡ
ἐγκρίσις τῆς οὐσίας. Ὁ ὁργανισμὸς δὲ ἡ λογιστικὴ
ὑπηρεσία διὰ μετακλήσεως ξένου ὁργανισμοῦ τοῦ
κλάδου τούτου.

Τὰ τελωνεῖα.

Ὅπως μετακαλεῖται ξένος ὁργανισμὸς τῶν τελω-
νείων, δι' ὧν ἐξυγιάνεται σπουδαιότητα κλάδου τῆς
δημοσίας οικονομίας, ὅν ἐπινέμεται σήμερον ἡ ἀ-
συνταξία καὶ ἡ κατάχρησις.

Δικαιοσύνη.

Ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ τὸ μὲν καταργοῦνται εἰρη-
νοδικεῖα, πρωτοδικεῖα καὶ ἐν τῶν ἐφετιῶν, τὸ δὲ
καθιεροῦνται τὸ ἀμετάθετον τῶν δικαστῶν καὶ ἀ-
σφαλίζεται ἡ δικαία προαγωγή.

Παιδεία.

Ὁ κλάδος οὗτος μεταρρυθμίζεται οὕτω, ὥστε
δύο μέγιστα νὰ θεραπεύσῃ κακὰ ὑφιστάμενα, τὸ
μὲν τὴν ἀτελεῖ παιδείαν, ἐξ ἧς ἡ πλειὸς τῶν θε-
σιθῶν καὶ τῶν ἡμιμαθῶν, τὸ δὲ τὴν ἀσκοπὸν δα-
πάνην. Διὰ τῆς τελειοτέρας ἐκπαιδεύσεως θὰ δυνά-
μεθα νὰ ἀποκτήσωμεν ἱκανοὺς ὑπαλλήλους, οἱ
νόμοι διοικητικοὶ θὰ ἀσφαλίσωσι καὶ τὴν μονιμώ-
τητα καὶ τὴν προαγωγήν, ὅπως σχηματισθῇ ἀξία
ὑπηρεσίας, ἥς ἂν ἀδύνατος ἡ ἀποδοκοπὸς λειτουργί-
α τῶν νόμων. Διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων καὶ
οἰκονομίας ἐπιτυγχάνονται καὶ μειώσεις θὰ εἶναι αἱ
ἀποδοδοὶ τῶν φόρων, ὥστε τὰ ἐξ αὐτῶν περισ-
σεύματα καὶ εἰς τὰς ἀμέσους στρατιωτικὰς ἀνάγκας
νὰ ἐπαρκέσωσι καὶ τὴν πίστιν τοῦ κράτους νὰ ἀν-
εξήσωσιν, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ σύναψις με-
γάλου δανείου.

Οἰκονομικὰ νομοσχέδια.

Αἱ αὐτὴν καταργεῖται ἡ ἐπαχθὴς στρεμματικὴ
φορολογία, φορολογεῖται τὸ οὐδὲν πνεῦμα, ἐλαττοῦται
ὁ φόρος τοῦ πετρελαίου καὶ φορολογοῦνται αἱ ἄλλαι
φωτιστικαὶ ὕλαι, περιστέλλονται τὰ ἔξοδα τῆς ποι-
νικῆς δικαιοσύνης, καταργεῖται ὁ φόρος τῶν ἀρο-
τριῶν καὶ καὶ ἀντικαθίστανται δι' ἄλλον ἐλαφροτέ-
ρου καὶ τέλος ἀναθεωρεῖται τὸ δασμολόγιον.

Ἀλλ' ἀναμένωμεν τὴν ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύ-
της ἡ τὸ πᾶν τὴν Δευτέραν νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ
τοῦ στόματος τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐνῶπιον τῆς βουλῆς
τὰ σχέδιά του, ὅπως ἀσφαλῶς κρίνωμεν.

Ἡ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐνίσχυσις τοῦ στρα- τιωτικοῦ συνδέσμου.

Ἐξακολουθοῦντες εἰσὶν πυκνὰ ἀποστελλόμενα εἰς
τὸν τύπον τῆς πρωτευούσης τῶν ἀποφάσεων συλλό-
γων καὶ ἐνώσεων τὰ ψηφίσματα, δι' ὧν ἀραὶ καλὴ
πιστοὶ τὸ ἐπαίοντιν παρὰ τὸν καὶ κοινὴν σύμ-
πραξιν συνομολογεῖται στρατοῦ καὶ λαοῦ περὶ τε-
λείαν ἐκρίσεως τῶν ἀπαισιῶν καὶ δεινῶν ἐξέσεων
τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου. Ἀλλ' οὐδὲ θὰ ἤρουν
ταῦτα, ὅπως πιστώσωσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἔθνους,
ὅπως ἐξέλθῃ τὸ γένος, εἰς δ' ἐξύθισεν αὐτὸ ἡ κα-
τάρατος συναλλαγή. Τὸ προεδριὸν τῶν συνεκτιχῶν
δι' ὥρας διακηρύξεως πρὸς πάντας τοὺς προέ-
δρους διαδηλοῖ τὴν ὑπόνοιαν, δι' ὃ ψευδοκοινο-
δολεντισμὸς ἐλλοχεῖται, ὅπως ματαιώσῃ τὸ ἔργον
τοῦ στρατοῦ καὶ λαοῦ, καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ παρ-
ακολουθήσῃ ἀγροπικὸν τὸ νομοθετικὸν ἔργον τῆς
βουλῆς καὶ τὴν ἄλλην διοίκησιν τοῦ κράτους, ὅπως,
ἐὰν δέησιν, κληθῇ ὁ λαὸς εἰς ἐνεργότεραν ἐπέμβα-
σιν τοῦ ἔθνους εἰς τὴν διοικήσεως. Ὁ λαὸς, λέγει
ἡ διακήρυξις, εἶδε τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ κατὰ τὴν
14 Σεπτεμβρίου, οὐχὶ δι' ἄλλον λόγον, ἀλλὰ διότι
ἠθέλησεν ἐκ παραλλήλου μετὰ τοῦ ἔθνικου στρατοῦ
καὶ ἀπεράσῃ νὰ δρῇ ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως. Ἡ

δόξος ἐξαράχθη, ἥδη ὁ λαὸς θὰ ἐξακολουθήσῃ θέ-
λων καὶ ἐργαζόμενος νὰ ἀπαυτῇ τὴν ἄμεσον νύθε-
τησιν τῶν αἰτημάτων αὐτοῦ παρὰ τῆς Κυβερνή-
σεως καὶ τῆς Βουλῆς πρὸ πάντων Κράτους χρη-
στῶν καὶ ὑγιαίνον ὡς λίθον θεμελίον καὶ ἀναπό-
φρεντικὸν δρῶν τῆς ἐπιδοχθρομένης ἀμέσου ἐν-
ισχύσεως τῶν πολεμικῶν δυνάμεων.

Ὅθεν βλοῖ οἱ συνεργῆται ὡς γρηγορῶμεν, διότι
καὶ ὁ ἐχθρὸς, ὁ ψευδοκοινοδολεντισμὸς, γρηγορεῖ.
Ἀς μὴ ἀφῆσωμεν στιγμὴν ἡσυχίας εἰς αὐτόν, καθ-
όσον νὰ συνέλθῃ μόνον ἀναμένη πῶς ἀρχίσῃ πάλ-
ιν τὰ ἴδια. Τὸ ψηφίσμα τῆς 14 Σεπτεμβρίου ἔστω
τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν.

Στρατιωτικὴ εἰδήσεις.

Τὴν προσεχῇ Παρασκευὴν 25ην τρέχοντος κα-
λοῦνται πρὸς ἄσκασιν οἱ διαθέσιμοι τῶν ἀπογραφῶν
1898 καὶ 1899. Μετὰ τὴν ἐκγύμνασιν τῶν διαθε-
σίμων τούτων, ἡ ὁποία θὰ παραταθῇ ἐπὶ τεσσαρα-
κονθήμερον, θὰ κληθῶσι κατὰ σειράν βλοῖ αἱ ἡλι-
κία τῶν λοιπῶν διαθέσιμων ἀπὸ τοῦ 1900 καὶ ἐν-
τεῦθεν ἀνὰ δύο λομεθόμενα.

Οἱ διαθέσιμοι τῶν δύο τούτων ἡλικιῶν ἐπολογί-
ζονται εἰς 5 χιλιάδας ἐν ὅλῳ.

Οἱ διαθέσιμοι τῆς ἐνστάσεως ἀπογραφῆς τοῦ
1909 θὰ κληθῶσι τὴν 16 Ὀκτωβρίου, ὅπως συμ-
πληρώσωσι τὰ κενά, ἀπὸ ἡθελον παρουσιασθῇ
μετὰ τὴν προσέλευσιν τῶν κληρωτῶν.

Οἱ ἐφεδρικοί.

Οἱ κληθέντες ἐφεδρικοὶ τοῦ πεζικοῦ τῆς ἀπογρα-
φῆς τοῦ 1899 περὶ αὐτοὺς τὰς ἀσκήσεις τῶν ἀπ-
ελθόντων τὴν παρελθούσαν Δευτέραν.

Οἱ δὲ ἐφεδρικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ θὰ ἀπολυθῶσι
συμφώνως μὲ τὴν σχετικὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουρ-
γείου τὴν 30ην λήγοντος μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος δὲ Σεβασίου ἤρχισαν τὰς
ἀσκήσεις βολῆς καὶ ἀνδρεικέλων καὶ πλαστῶν πυ-
ροβολικῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀντισυνταγμα-
τάρχου κ. Κλεομένους. Ἐκαστον πυροβόλον ἐβάλε
τέσσαρας βολὰς ἐξ ἀποστάσεως 4000 μέτρων, ἡ
ἐπιτυχία δὲ ὑπῆρξε πλήρης καὶ θαυμαστὴ διὰ τὴν
ἐνθάδε τῶν ἐφεδρῶν πυροβολητῶν.

Ὁ πρίγκιψ τῆς Σαξωνίας Μάξ.

Διέτριψεν ἐπ' ἄλλας ἡμέρας ἐν Ἀθήναις φιλοξε-
νούμενος ὑπὸ τῆς μαρκησίας Δουλῆς Ριανκούρ δ
ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως καὶ δούξ τῆς Σαξωνίας πρίν-
κιπ Μάξ. Ἡ Α.Β.Υ. ἠρώδη τὸν ἱερατικὸν βίον,
εἶναι διδάκτωρ τῆς Θεολογίας καὶ τοῦ Δικαίου καὶ
καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Φριδουρῶν τῆς
Ἑλβετίας. Εἰς τὰ ἀσπασιότατα μελετήματα τῆς Α.Β.Υ.
καταλέγεται ἡ ἱστορία τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς.
μάλιστα δὲ τῆς ἐλληνικῆς, πρὸς σπουδὴν δὲ τοῦ περι-
πλοκατόν τοῦτον ζητήματος πολλὰς καὶ πρὶν κινῶν
μακρὰς ἐπεξεργασίας ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν περιηγήσεις.
Τὸ πρῶτον νῦν ἔρχεται εἰς Ἀθήνας. Ὁ λαμβάνων
τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ συγγενῆ τὴν
Α.Β.Υ. ἀποκομίζει τὴν αἰσθησὶν ἀνδρὸς ἀγνώστου
καὶ μεταλαμβάνει τῆς ἀρχῆς ἐντυφίσεως,
εἰς ἣν βοῦθίζεται ἡ ψυχὴ περιβαλλομένη ὑπὸ ἀπο-
σφαίρας ὑπερκοσμίου φροντίδων, ἐδγεσεστάτων με-
ριμῶν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητας τοῦ ἀνθρώπου εἰς
τὴν βαθμίδα ἐκείνην τῆς ψυχικῆς τελειώσεως. ἀφ'
ἧς ἀληθῶς δύναται νὰ λελθῇ εἰς τὴν καὶ ὁμοίωσιν
τοῦ Θεοῦ. Ὁ βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας γόνος θὰ
ἦτο ὑπέρκορον πρόσωπον καὶ ἂν μὴ ἦτο ἱερεὺς, δι-
δάκτωρ τῆς θεολογίας, καθηγητὴς οὐτῆς ἐν Παν-
επιστημίῳ. Ἀλλὰ πόσον ὑψηλότερος γίνεταί ταχθεὶς
στρατιωτικῆς ἐκκλησίας καὶ τιμῶν οὕτω τὴν πα-
τρίδα, ἥτις ἡδυνήθη νὰ γεννήσῃ παῖδας βασιλέων
ἀνταλλάσσοντας τὴν πορφύραν ἀπὸ τοῦ σεμινοῦ τοῦ
ἱερέως ὁδού. Ὁ πρίγκιψ ἐφάνη ἡμῖν ζῶν ποίημα
καὶ ἑσπάρκος ὅμως πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς με-
γάλης τῶν πατρίδος, ὅστις τοσοῦτον βαθέως εἰσεχώ-
ρησε καὶ τοσοῦτον τελείως ἐκκαλλέσθησεν τὴν ψυχὴν,
ὥστε αὐτὴν ὑπονοῦν ὑπέρτατον τῶν προσκαίρων
λάμπωνων νὰ ἀφιεροῦνται, ἀληθῶς φιλοδόξως καὶ
φιλόανθρωπος οὕτως, εἰς τὴν ὑπὸ τὴν κατ' ἀνθρώπου
φροντίδα, τὴν φροντίδα τῆς ἀνθρωπότητας τῶν ἄλλων
διὰ τῆς μνήσεως πρὸς τὰς θείας ἐντολὰς τοῦ εὐαγ-
γελίου. Ἡ Α.Β.Υ. ἀπέρχεται τὴν ἐβδομάδα ταύτην
μεταβαίνων διὰ Σμύρνης εἰς Ἐφεσον καὶ Πάτρων
συνεδουμένους ὑπὸ τῶν εὐχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις
καταλείπει αὐτὸν μετὰ τῶν ἐδγεσεστάτων φίλων τῆς.

Ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν
τῆς βουλῆς.

Τυπικὴ θὰ παρήρχετο καὶ ἐφέτος ἡ τελετὴ αὐτὴ
ἐὰν μὴ καιροπαιγνίᾳ ὅπως προσέβλεπε ἡ ἐμφάνισις
διακοσίων ἀξιωματικῶν ἐν τῇ βουλευτηρίῳ. Ἡ
παρουσία τούτων οὐδὲν ἡμίλει καὶ οὐδεμίαν πι-
έσεως προενέφαινε σκοπὸν διὰ τὸ μέλλον. Τοῦ-
ναντίον οἱ ἀξιωματικοὶ εἰδείχθησαν πρὸς πάντας φι-
λοφρονεῖστας καὶ ἐνγενεῖστας. Ἀλλ' ἡ παρουσία
τῶν ἐνῶ μόνον σκοπὸν εἶχε, τὸν τῆς ἐνθαυρῆσεως
τῶν ἐλπίδων τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ὅτι θὰ τεθῇ
τέρας εἰς τοὺς λόγους καὶ θὰ ἐγκαινισθῇ περίοδος
τῶν ἐργων. Ὁ αὐτομορφωθῇ τὸ κοινοδολεντισμὸς
τῶν ἐλπίδων ταύτας; τόσῳ τὸ καλλίτερον καὶ δι'
αὐτὸ τὸ ἔθνος. Δὲν θὰ συμμορφωθῇ; Τὸ ἔθνος
ἔχει σκοπὸν νὰ ζήσῃ ἐλεύθερον πάντοτε καὶ ἀνευ
τοιούτου κοινοδολεντισμοῦ, ἀνευ τοῦ συρφετοῦ τῶν κε-
νολόγων δημοκόπων, ἀνευ τοῦ ὄχλου τῶν καπηλίων
τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ θὰ ἀναζητήσῃ ἐν
καίρῳ τὰ μέσα, δι' ὧν θὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἀντιπροσώ-
πους τοῦ γνησίου φρονήματός του. Διότι μέχρι
τοῦδε οἱ Λεβίται, ἡ λογορέουσι καὶ Σία ἀντε-
προσώπων μόνον τὰ πάθη τῶν, τὰς κενοδοξίας
τῶν, τὰ συμφοροτάτων μόνον.

Ἡ σύγκλησις τῆς κρητικῆς βουλῆς.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Χανίων ἡ κρητικὴ βουλὴ θὰ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1909

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		1909	1909
Γαμεῖον	εἰς μεταλλικόν	Δρ.	3,601,752.09
	» τραπεζικὰ γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπεζῆς.	»	458,115.—
	» κερατικά διδράχμα καὶ μονοδράχμα.	»	887,938.—
Εξωτερικοὶ λ/σμοί.	(Ἀντίτιμον μεταλλικοῦ Τραπεζῆς εἰς τὸ ἐξωτερικόν	»	43,586,452.31
	» Προῖον ἐκδοθ. Ἐθν. Δανείου εἰς χρυσὸν Ἑλλ.ν. Σιδηροδρ. 4% 1902	»	208,713.83
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ.ν. Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκ. κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμματίων.	» διδράχμων καὶ μονοδράχμων.	»	61,778,575.42
	» » » »	»	9,750,000.—
Ὁμολογία Ἑθνικῶν Δανείων	{ Εἰς χρυσόν Δρ. 28,078,622.50		
	{ » τραπεζ. γραμμάτια » 32,582,899.75		
Γεωργικῶν Θεσάλικων δανείων	»	»	60,661,522.25
Ἑντοκα γραμμάτια Ἑλλ.ν. Δημοσίου εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.	»	»	1,440,000.—
Προεφορήσεις	»	»	5,150,903.82
Καθυστερήσεις προεφορήσεων	»	»	21,947,641.55
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ/σμοὶ ἐπ' ἐνεχυρῶν χρηματογράφων	»	»	3,465,508.06
Δάνεια ἐπ' ἐνεχυρῶν ἐμπορευμάτων	»	»	21,768,414.34
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑπὸ ἔμφω	»	»	4,819,279.81
Δάνεια εἰς δῆμους, λιμένας, καὶ λοιπὰ ἰσχυρὰ πρόσωπα	»	»	69,326,143.09
Χορηγήσεις εἰς γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν	»	»	46,353,718.53
Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν	»	»	14,141,753.45
Μετοχὰς εἰς ἑγγυρίους ἑταιρίας	»	»	5,505,376.10
Συμμετοχὴ εἰς Τραπεζικὴν Κρήτης εἰς χρυσόν	»	»	7,468,658.20
Ὁμολογία λαχυροφόρων δανείων Ἑθν. Τρα. ἐξῆς τῆς Ἑλλάδος	»	»	1,250,000.—
Τοκομερίδια ἐν γένει	»	»	754,248.—
Καταστήματα Τραπεζῆς καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων	»	»	255,561.87
Ἀκατήρητοι ἐπίτοκοι	»	»	9,220,046.02
Ἐξόδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζικῶν γραμματίων)	»	»	3,460,003.70
Διάφοροι λογαριασμοὶ	»	»	1,385,742.81
Δογμιασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	»	2,259,122.55
Δογμιασμοὶ ἐξαγορᾶς συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη ἐκ τραπεζικῶν γραμματίων.	»	»	406,609.33
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνόμ. Τραπεζῆς Ἡπειροστασίας	»	»	1,075,200.—
Προμήθεια τροφῆς λαχυροφόρου δανείου εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	»	»	560,000.—
Διάφορα.	»	»	50,000.—
	»	»	660,462.73
	Δρ.		403,657,492.89
ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Μετοχικὸν Κεφάλαιον	Δρ.	20,000,000.—	20,000,000.—
Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον	»	13,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ :			
Ι. διὰ λ/σμοῦ τῆς Κυβερνήσεως	Δρ. 61,778,575.42		
ΙΙ. » » Τραπεζῆς	» 59,591,823.92	121,370,399.34	111,588,111.00
Κερατικά γραμμάτια διδράχμα καὶ μονοδράχμα	»	9,750,000.—	9,750,000.—
Καταθέσεις ἐν ὄψει εἰς μεταλλικόν	»	12,808,702.45	12,714,111.00
Καταθέσεις ἐν ὄψει εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	»	22,254,362.46	28,231,111.00
Ἐπίτοκοι πληρωτέαι	»	1,510,176.21	1,310,111.00
Μερίσματα πληρωτέα	»	493,725.—	723,111.00
Διευθύν. Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Λ/σμός καταθ. { Εἰς χρυσόν Δρ. 618,186.67			
ἐκ Δημοσ. ἐγγυρίων προσόδων	{ » τραπεζ. γραμμ.	2,311,470.24	2,929,656.91
Ἐπηρεσία Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	»	»	326,680.90
Ἐπηρεσία Ἑθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	»	»	809,042.77
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς χρυσόν	»	»	494,808.39
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.	»	»	515,062.65
Ἑντοκος καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν διὰ τὴν κατασκ. Σιδ. Πειραιῶς - Δεμερλῆ - Σύνδρον	»	»	208,713.83
Καταθέσεις ὑπὸ προθεσμίαν καὶ διαρκείας	»	»	8,686.21
Λαχυροφόρον δανείον Τραπεζῆς 3% εἰς χρυσόν	»	»	118,530,118.48
Ἐπηρεσία λαχυροφόρου δανείου Τραπεζῆς 3% εἰς χρυσόν	»	»	40,374,160.—
Ἐπηρεσία λαχυροφόρου δανείου Τραπεζῆς 3% εἰς χρυσόν	»	»	20,367,900.—
Καταθέσεις ὑπὸ προθεσμίαν καὶ διαρκείας	»	»	1,899,684.—
Καταθέσεις Ταμιευτηρίου	»	»	297,697.50
Διάφορα.	»	»	13,240,533.48
	»	»	1,767,382.31
	Δρ.		408,657,492.89
Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1909.			401,681,111.00